

Д Ц.349
ИР 1734

ничи перешоми

ДРЖАТВИД

КОРОТКИЙ ПАСПОРТ КНИГИ

Шифр РЩЗІ; ПЗЧ Інв. № 262.5687

Автор

Назва

ММК

Місце

Кіл-ть

-//- окр.

-//- ілюс

-//- карт

-//- схем

Том

Конволи

Примітка

М. Збір-
них рішень
36.

1-74.

ADRIAN
MILITARY
LIBRARY

7530889

М-80

ПІСНІ ПЕРЕМОГИ

*Збірник
червоноармійських
пісень*

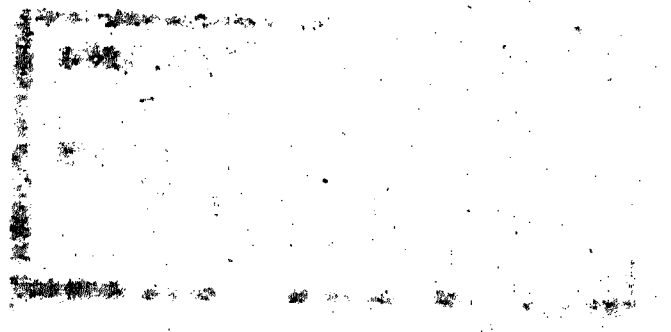
• • •

Упорядкували М. Мороз та Д. Чепурний

РК
Державна ордена Трудов
Червоного Прапора
Республіканська бібліотека
УРСР ім. І. КІРЄ
3

ОМОНАЯ ОБЛАСТНА
БИБЛИОТЕКА
ИМ. А. С. ПУШКИНА
№. _____

Державне Літературне Видавництво
Київ • 1936

ІНТЕРНАЦІОНАЛ

Повстаньте, гнані і голодні,
Робітники усіх країн!
Як у вулкановій безодні,
В серцях у нас клекоче гнів.
Ми всіх катів зітрем на порох,
Повстань же, військо злидарів,—
Все, що забрав наш лютий ворог,
Щоб повернути — час наспів!

П р и с п і в :

Чуєш? Сурми заграли...
Час розплати настав —
В Інтернаціоналі
Здобудем людських прав! } 2

Не ждїть рятунку ні від кого:
Ні від богів, ні від царів,—
Позбудеться ярма тяжкого
Сама сім'я пролетарів.

Пусті слова про „право бідних“—
Держава дбала не про нас:
Нас мали за рабів негідних...
Доволі кривди і образ!

П р и с п і в ...

Лиш ми, робітники, ми, діти
Святої армії труда,
Землею будем володіти,
А паразитів жде біда...
Тоді ж, як грім під час негоди
Впаде на голови катів,—
Нам сонце правди і свободи
Засяє тисячю вогнів!

П р и с п і в ...

ПІСНЯ ПРО ЛЕНІНА

Прапор, сумом оповитий,
У повітрі має,
Ніби крильми повіває,
Мов людей скликає.
Прапор, сумом оповитий,
Піднісся високо,
А людей, людей зібралось —
Скільки згляне око.

Всі партійці й піонери,
Всі, хто жив убого,
Зібралися спом'янути
Вчителя свого,
Великого учителя
Правди, комунізму,
Що так щиро зазивав нас
До соціалізму.

Виконуєм, рідний Ленін,
Твої заповіти!
Твої слова правдиві
Гримлять по всім світі!
Ми в артілі, ми в комуни
Єднатися будем,
Ми тебе, великий Ленін,
Повік не забудем!

Споминаєм тебе, Ленін,
Щодня, щогодини,
Бо усім ти нам велику
Спадщину покинув!
Спи, наш друже, спи, наш рідний,
В тихому спокої,
Бо нікому не зламати
Партії міцної!

ПІСНЯ ПРО СТАЛІНА

Ізза гір та зза високих
Сизокрил - орел летить...
Не зламати крил широких, } 2
Того льоту не спинить!

На вершини всі ми линею,
Сонце променем в очах...
Льотом сонячним, орлиним } 2
Вождь показує нам шлях.

Хай шумить земля піснями
В цей крилатий, гордий час!
Слово Сталіна між нами, } 2
Воля Сталіна між нас!

Нам скорились темні води,
В ноги нам лягли поля,
Розспівалися заводи } 2
Оновляється земля!

Уперед полком єдиним
Більшовицька сила йде.
Льотом сталінським, орлиним } 2
Мудрий вождь усіх веде.

Пурпуровими огнями
Нам новий сіяє час...
Слово Сталіна між нами, } 2
Воля Сталіна між нас!

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Туди, де сонце сходить,
Рушаймо на борню!
Загине, хто нам шкодить,
Від зброї та вогню!
Сміліш, вперед! Одкинємо страх
І вище наш юнацький стяг,
Бо молода ми гвардія } 2
Робочих та селян!

Сами ж ми відчували
Тяжкий без волі труд,
Дитинства ми не знали
В тенетах рабських пут!
У темряві держали нас,
Були ми сковані весь час,—
Це молода та гвардія } 2
Робочих та селян.

І ми вмивались потом
Коло станків своїх,
А наслідок роботи —
Багатство для других...
Дала нам праця твердий гарт,
До бою станем в авангард,
Бо молода ми гвардія } 2
Робочих та селян!

Під нашими стягами,
Когорто молода,
Будуй укупі з нами
Республіку труда!
Щоб праця світ перемогла
І всіх в одній сім'ї злила —
На бій, юнацька гвардіє } 2
Робочих та селян!

ПІСНЯ ПРО КІРОВА

Зелен сад - виноград,
Славне місто Ленінград!
А які твої слова
Про Сергія Кірова?
— Слава, честь більшовику.
Що у місті у Баку
Під єдине із знамен
Кличе тюрк і вермен!
Гей, червоне знамено,
Ти від партії дано!
Раз ми разом — значить, разом,
Всі ми сходимся в одно!

Сланець, торф і метал,
Біломорський канал!
А які ж у вас слова
Про Сергія Кірова?
— Слава, честь більшовику,
Що на труднім на віку

Був трибуном і бійцем
З мужнім, світлим лицем!
Гей, червоне знамено,
Ти від партії дано!
Раз ми разом — значить, разом,
Всі ми сходимся в одно!

Ой, Нева, ой, ріка,
Де ж життя більшовика?
— Ворог в Кірова стріляв,
Гад у партію ціляв!
Поклянемося ізнов:
Ми відплатимо за кров!
За одного сталінця
Всіх поб'єм їх до кінця!
Гей, червоне знамено,
Ти від партії дано!
Раз ми разом — значить, разом,
Всі ми сходимся в одно!

**ВСЕ ВИЩЕ
АВІАЦІЙНИЙ МАРШ**

Родились ми
Створити з казки дійсність,
Перемогти
Простори й далечінь,
Нам розум дав
Сталеві руки - крила
І замість серць —
Мотори нам включив.

П р и с п і в :

Все вище, вище і вище!
Берімо могутній розгон!
І в кожному пропелері дише
Спокійно радянський кордон!

Над хмари — ген,
Мій апарат сталевий!

Не знає жаху
Ленінський пілот.
І горді ми:
Міцніє флот крицевий,
Наш перший в світі
Пролетарський флот!

П р и с п і в ...

Наш гострий зір
Проймає кожен атом,
І кожен з нас —
Гартований пілот.
І вірте нам:
На всякий ультиматум
Готує відсіч
Наш повітрофлот!

П р и с п і в ...

ПІСНЯ ПРО ВОРОШИЛОВА

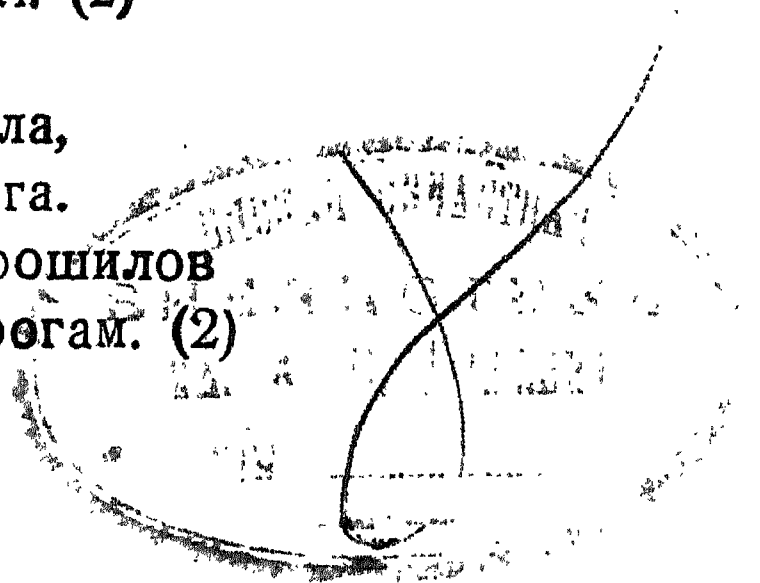
Ми згадуєм славні походи:
В степах, як шуміла гроза,
Ішли робітничі загони
Безстрашних бійців - партизан. (2)

Проїшли ми криваві дороги
В розгромлений білими Чир.
І поруч, як завжди, із нами
Ішов бойовий командир. (2)

Ворожі ми гнали навали.
Гартований палом фронтів,
Ділив він, як вірний товариш,
І горе, і радість в путі. (2)

Снігами зима порошила,
За Доном гуляла пурга.
Не дав командир Ворошилов
Загарбать Донбас ворогам. (2)

Пісні
Державна орденна Трудового
переможця Гратора 17
Республіканська бібліотека
УРСР імені КПРС
-3-

Не знає жаху
Ленінський пілот.
І горді ми:
Міцніє флот крицевий,
Наш перший в світі
Пролетарський флот!

П р и с п і в ...

Наш гострий зір
Проймає кожен атом,
І кожен з нас —
Гартований пілот.
І вірте нам:
На всякий ультиматум
Готує відсіч
Наш повітрофлот!

П р и с п і в ...

ПІСНЯ ПРО НАРКОМА І ЙОГО ДРУЗІВ

Вітер в степу злісно плаче,
Хмари підганя.
Нагодуй вівсом, козаче, } 2
Ти свого коня!

Ізза поля, зза діброви
Хлопці несуть вість:
„Іде сам нарком військовий } 2
Та й до наших місць“.

Шахтарі радіють в вуса:
„Добре, всі ходім.
Це ж наш брат, донецький слюсар } 2
Ворошилов Клим“.

Зустрічати йдуть всі чисто.
Як тут не піти?
Гірняки та металісти — } 2
Друзі все старі!

І сказав нарком прѠмѠву :
„Друзі і брати !
Будьте знов усі готові } 2
В армію іти“.

Враз юрба загомѠла,
Як в степу трава :
„Чи з тобою не ходила } 2
Наша вся братва ?

Чи не звичні ми до бою
За минулих днів ?
Чи не били ми з тобою } 2
Гадів та панів ?

Ти скажи тій вражій силі :
Волі не дамо.
Як раніш їх не добили, } 2
Зараз доб'ємо“.

Чи то вітер в степу плаче,
Чи то пісня з куреня.
Нагодуй вівсом, козаче, } 2
Ти свого коня!

МАРШ ЧЕРВОНОГО ПОВІТРОФЛОТУ

Під нами і степ,
І розгойдане море,
І спека пустель,
І замети долин,—
Ми зорі червоні
Несем у простори,
Ми — льотчики перших
Трудящих країн.

П р и с п і в :

Справа честі та геройства —
Захищать країну Рад!
Вище хмар ми вражим гостям
Смертний бій готові дати!

Ударник для нас
Припасовує крила,
Рихтує пропелер,
Мотори дає.

Крізь бурі та хмари
Летять ескадрильї,
І сила стихії
Безвладна стає.

П р и с п і в ...

Нас вислали вгору
Поля та заводи —
Крицевий шерех
Комсомолівських лав.
Ми ходим дозором,
Ми ходим в походи,
Щоб ворог зненацька
В наш край не попав.

П р и с п і в ...

Літаючи в хмарах,
В ефірі хисткому,
Ми пильно будови
Свої глядимо.
Трудящих країн
Не відступим нікому,
Ні п'яді радянських земель.
Не здамо!

П р и с п і в ...

ПІСНЯ ПРО ГЕРОІВ

Ой, в степу широкім,
Де шумів Будьонний,
Де за радовладу
Ми знищили гада,
Полягли, неvkриті
Землею сирою,
Кулями забиті
Жовтневі герої.

П р и с п і в :

Ех, недаремно, ех, немарно,—
За владу працюючих мас
В атаках будьонівських армій
Кров їхня в степах пролилась!

Бур'янів не буде
Над тими кістками,
Не розвіє попіл
Буйними вітрами.

Їхній слід червоний
В наших колективах
Тракторні колони
Зорють в чорних нивах.

П р и с п і в ...

Не послабла сила
Бойового діла!
Пшениці усюди
Красуватись будуть.
Де розгони бою
Гриміли в одчаї,
Тракторні колони
Втroyть урожаї!

П р и с п і в ...

Армія незламна,
Армія надійна
Шлях продовжить їхній,
Шлях революційний.
Гей, дружніш за діло,
Щоб в степу гриміла
З гаслом: „не здаваться!“
Колективна праця!

П р и с п і в ...

ПІСНЯ ПРИАМУРСЬКИХ ПАРТИЗАНІВ

Через доли, через гори
Йшла дивізія вперед,
Щоби з бою взять Примор'я, } 2
Білі банди вибить геть.

Щоби вигнать інтервентів
З рідних сіл і з верховин,
Щоб не гнули більше спини } 2
Робітник і селянин.

І горів їх стяг червоний,
Наче кров із свіжих ран,—
Йшли завзяті ескадрони } 2
Приамурських партизан.

Не зітнуть тих днів славетних
Ні століття, ні літа,
Забирали партизани } 2
На путі всі города.

Зостануться, наче казка,
Мов маяк у далені,
Штурмовії ночі Спаська, } 2
Волочаївськії дні.

Розгромили отаманів,
Розметали на весь світ,
І на Тихім океані } 2
Завершили свій похід.

ПАРТИЗАНСЬКА

Розвивайся, прапор Жовтня,
Над землею грізно май!
Виступають партизани } 2
За радянський рідний край.

Виступають партизани
Проти хижих білих зграй,
За Червону Україну, } 2
За радянський рідний край.

Прощай, моя дівчино,
Щирим серцем пам'ятай —
За Червону Україну, } 2
За радянський рідний край.

РЕВЕ БУРЯ, РЕВЕ СИЛА

Реве буря, реве сила,
Реве, лист ламає.
Йде Будьонний з червонцями,
По степу гуляє.

Сам Будьонний на конику,
А за ним червонці,
Розсипались по степу
Козаки - молодці.

Ой, збирались козаченьки,
Та й почули вісті:
Іде Врангель на Україну,
Щоб за царя сісти.

Гей, не діждеш, сатано,
Не діждеш, падлюко,—
Наш Будьонний з червонцями,
Всіх вас перестука!

Лине гомін, лине гомін
По степу німому.
Верталися партизани
Бадьорі додому.

КІННОТА БУДЬОННОГО

Спекою південною нас сонце не бере,
Армія Будьонного бадьоро йде вперед.
Армія Будьонного бадьоро йде вперед, (2)
Бадьоро йде вперед!

Не синки багатих ми, не з панської сім'ї—
Шаблями й гарматами зміцнили нас бої.
Шаблями й гарматами зміцнили нас бої, (2)
Зміцнили нас бої!

Заробили славу нам не предки й не батьки,
Ішли міцними лавами на ворога полки.
Ішли міцними лавами на ворога полки, (2)
На ворога полки!

Ворогам моторошно, як гору ми берем,
Разом ми на борошно кінноту їх зітрем.
Разом ми на борошно кінноту їх зітрем, (2)
Кінноту їх зітрем!

У білих то турбота: як трави шелестять,
Коли летить кіннота робітників, селян.
Коли летить кіннота робітників, селян, (2)
Робітників, селян!

Вирвемо, як граблями, ворожі лави вмиць,
Все, що перед шаблями, додолю полетить.
Все, що перед шаблями, додолю полетить, (2)
Додолю полетить!

Ми не починаємо ніякої війни,
Та не забуваємо про ворогів міцних.
Та не забуваємо про ворогів міцних, (2)
Про ворогів міцних.

Горе буде ворогу, як він війну почне —
Ми його у поросі розтопчемо конем.
Ми його у поросі розтопчемо конем, (2)
Розтопчемо конем!

Прапора червоного ніхто не відбере,
Армія Будьонного бадьоро йде вперед.
Армія Будьонного бадьоро йде вперед, (2)
Бадьоро йде вперед!

ПІСНЯ ПРО ЯКІРА

Грізно зграями набої
Розривали неба дах
І летіли дні стрілою } 2
У походах, у боях. }

І в грому гармат не дарма
Клекотів повстанням край.
Про Якіра - червонарма, } 2
Пісне дужа, залунай! }

Хай могутнє слово лине
Про героя знов і знов,
Що боями Україну } 2
З замурцями пройшов! }

Гей, летів крізь сині гони
Молодий повстань бурун,
І зросли дрібні загани } 2
В грізну армію комун. }

Ми розбили грати й ярма,
Пісня котиться дзвінка
Про Якіра - червонарма, } 2
Комунара й ватажка. }

Пломеніють неба шати,
Од заводів квітне даль...
Інтервентам не зірвати } 2
Прапор волі і труда! }

Над залізом і бетоном
Літаків лунає спів,—
Ми гартуєм оборону } 2
Наших фабрик і ланів! }

ПІСНЯ ПРО ЩОРСА

Про богунців ходить слава,
Ходить спогад бойовий,—
Щорс веде залізні лави,
З ним товариш Дубовий.

Слава йде з боями поруч
Що не вечір, що не день—
Там, де Малин, там, де Овруч,
Там, де місто Коростень.

Де дівчина - зоряниця
Нам ворота відчиня,
Де із чистої криниці
Напувала нам коня.

Де водою ключевою
Обмивали хлопці пил,—
Слава йде над головою
На колгоспи, на степи.

Не стомить гарячих коней —
Не такі більшовики!
Ой, і падали погони,
Ще й петлюрівські шлики!

Лацкани білополякам
Обривали на ходу.
Розцвітає сизим маком
Щирий вечір - молодун.

Клен і явір підозріло
Не підводять голови,
Щоб побачить, як зустрілись
Щорс із другом Дубовим.

А на місці тім невпинно,
Ніби з розкуком зозуль,
З кулемета щохвилини
Вилітають сотні куль.

Йде Микола Щорс по фронті
І не хилить голови,
Йде Микола Щорс по фронті
І товариш Дубовий.

А в окопах хлопцям тісно,
Як побачили його,
І співають Щорсу пісню,
Найпалкішу, як огонь.

А на місті тім невпинно,
Ніби з розкуком зозуль,
З кулемета щохвилини
Вилітають сотні куль.

Вилітають з кулемета
Нерозлучні кулі три:
Першу з них і другу й третю
Б'ють озлоблені вітри.

Друга й третя на прим'ятій,
Стоптаний ляга пісок,
А найперша, розпроклята,
Ударяє у висок!

Зупиняє серця стукіт,
Хилить Щорса до трави...
Протягнув на поміч руку
Друг, товариш Дубовий.

Чує слово: „Замість мене...
Веди дивізію вперед!“
Розвивайтеся, знамена,
На новий, завзятий рейд!

Розучились хлопці плакати,
А сльоза важка спід вій...
Люто вдарили в атаку
Щорса хлопці бойові!

Ой, огнем іскрила криця
На зруйнованій межі,
І сідала чорна птиця
На ворожі бліндажі.

І наліво, і направо,
На степи, на світлий день
Про Миколу Щорса слава
Над країною іде!

СЛАВА

В полі слалися тумани,
Хмари низько йшли.
На Україну гетьмани
Німців привели.

Кликав Щорс, і голос дужий
Вітер підхопив:

„Гей, збирайтеся, хто дужий,
Знову на панів!“

Йшли, показували голу
В синяках спину:

„Ой, прийми ж ти нас, Миколо,
В армію свою!“

На заводах згасли печі,
Стишились гудки,—
Із зерново, із Унечі
Вивів Щорс полки.

Йшли богунці, слались полем
Буряні пісні.

Попереду Щорс Микола
На баскім коні.

Лягли тіні на панелі
Від шеренг вояк...
У простій сірій шинелі
Командир - юнак.

Їх бурани не спиняли,
Морози палкі,—
До Києва поспішали
Щорсівські полки.

Над Дніпром вітри гуляли,
Сипала пурга,—
Там богунці готували
Зустріч ворогам.

Гайдамаки затремтіли
І Петлюра зблід,
Як богунці уступили,
На дніпровий лід.

Канонади не стихали:
Рано на зорі
Гайдамаки утікали
З Лисої гори.

Хай живе могутня слава
Щорса - юнака!
Переможна і яскрава
Путь більшовика!

НЕ ЗАБУЛИ КОНІ ЩЕ Й ЗА ВИСЛУ ШЛЯХ

Ночі темні, ночі довгі,
Ще й байраки навкруги ...
Облягли усі дороги
Чорні круки - вороги.

Ночі темні, ночі довгі,
Ще й яруги обіруч ...
Облягли усі дороги —
Від Житомира до Случ.

Ой, не їсться, ой, не п'ється —
Оточили вороги.
Вийшов місяць, як вовчиця
Озирнувся навкруги ...

Ой, і ніч! Заснув Бердичів,
Задрімали паничі ...
І тоді хтось свиснув тричі —
Дуже гостро. Уночі.

Ну, по конях! В путь - дорогу!
Шаблю з піхов, свиснув та й —
Ночі темні, ночі довгі.
Вітер в полі — переймай!

Не іржали бистрі коні...
А як зорі зайнялись, —
Д'ех, і вдарив же Будьонний
Та й із тилу, через ліс.

Д'ех, і вдарив же Будьонний —
Не встигали й утікати!
Від Житомира по Київ,
Ще й по город Новоград.

Утікали шляхтичі
Та й не день, не три дні.
Путь - дорогу й уночі
Червонармам видно.

Піє півень на кордоні,
Ой, співа ку - ку - рі - ку.
Д'ех, і били ж! Д'ех, і гнали ж —
Аж за Вислу, за ріку!

БИТИ, БИТИ НАС ХОТІЛИ

Бити, бити нас хотіли,
Бити намагалися.
А ми також не сиділи, } 2
Того дожидалися.

У китайців генерали —
Всі вояки сміливі:
На робочій кварталі } 2
Сунуть разом з білимй.

Більшовицьку, бач, „заразу“
Йдуть ліквідувать вони,
Та прийшлося їм відразу } 2
Накивати п'ятами.

Так махнули, трусонули,
Міцно відповіли ми,
Що всі Чжани Сюе-ляни } 2
Стали зразу милими.

І пішли писати ноти
Мирні та лагідні.
Гей! Майстрі в своїй роботі } 2
Ми далекосхідні. }

Відповідь Чжан Сюе - лянам —
Сила протипанська,
А робочим та селянам } 2
Дружба всерадянська! }

ЗА МОРЯМИ, ЗА ГОРАМИ

За морями, за горами (гей),
В дальньому краю
Сурми пісню засурмили, } 2
Пісню про війну.

Видно, браття, биться знову (гей),
Як в двадцятий рік —
На радянській кордоні } 2
Генерал поліз.

З ним іде бандитська зграя (гей),
Збіглись воювать,
А над степом крук літає, } 2
Ворони кричать.

Та не диво з ними биться (гей),
Нам бо не звикать.
Ми зумієм від границі } 2
Банди одігнать.

Ми відважно і завзято (гей),
Під гарматний рев
Проженем катів пузатих } 2
Геть від СРСР.

ПЕРЕДВІСНА ПІСНЯ

Що не ступінь, то булавий,
Що не їде — кінь.
Ну ж і франти, ну й улани —
Одірви та кінь!

Ноги — в хромі, груди — в ґратках,
З вигляду — гроза.
Набакир конфедератка,
Брязкає краса.

Є наказ їм — не марудить!
Думка є — скорій!
Хліб, худоба, води, руди...
Круглі перли мрій.

Пані Польща не стара ще.
Пані ще б пили.
Засвистали по Таращі
Стеки й шомполи.

То писали безупину,
В слободі не дній,
Бідноті на схудлі спини
План шляхетських дій.

„Маєш, хлопе, жите й шите,
Плоскінь і жита.
Маєш все до ніг зложити
Завладіли“... Та

Трісли раптом сухожили
Й лико біле шкір, —
Як припik їх Ворошилов,
Як притис Якір.

Як ударив семидзвонний
Бойовий бунчук,
Як злетів на них Будьонний
Через Кременчук.

Це вам хліб, а це вам руди
Й копи конопель...
Криють навхрест через груди
Висвиєти шабель.

Криють лугом, крешуть ланом,
Кришать на шматки...
Утекла душа уланам
Просто в чобітки.

Тільки й слави — груди в ґратках,
Брязкотелець — тьма,
Набакир конфедератки
Та... голів чорт-ма!

Воювалося нівроку —
Проходов і слід...
Процвіло від того року
Вісімнадцять літ.

КОМСОМОЛЕЦЬ МОЛОДЕНЬКИЙ

Комсомолец молоденький
До червонців від'їжджав;
Провожала його ненька,
На гармонії хтось грав.

„Захищай же край од лиха,
Од незваних ворогів!“
Кінь залізний важко дихав,
І вагонами гримів.

Зір шукає, лине, лине,
Оббіга людей ряди...
У юрбі стоїть дівчина
І не сміє підійти.

Враз... дзвінок і диму клоччя,
Захиталось все кругом...
Промайнули сині очі
Й потонули за вікном.

Кінь летить і димно дзенька
Од туманів, верб і трав.
Комсомолец молоденький
До червонців від'їжджав.

ГЕРОІЧНА ПІСНЯ

Обійди поля просторі, —
То ж для нашої мети
За республіку Червону
Полягли твої брати.

І ростуть над ними трави
І лежать вони в снігах,
Попід брамою Варшави
Й де Ірбит та де Урга...

Десь протоптані окопом,
Десь пливуть за Іртишем ...
І лежать під Перекопом,
Перед темним Сивашем.

Полягли, щоб змогу дати
Не на день і не на два
Нам шинелі поскидати
І почати будувать.

Дать нам міць своєю кувати,
В творчій праці сил набрать —
Будувати, будувати
Й наші лави гартувать.

Ми будуєм і співаєм,
А над нами й навкруги
Знов погрози... Відчуваєм:
Гострять зброю вороги.

Та дарма! Ми з гір і в горах
Ворогів умієм гнать,—
Ні багнет, ні газ, ні порох
Нас не зможуть залякать.

Хай почнуть! Ми підем знову
Їх гарматами стрічать.
Ми завжди напоготові
Стать за справу Ільіча!

ОЙ, В 1920 РОЦІ

Ой, в тисяча дев'ятсот
Двадцятому році
У Дзюнківі, славнім місті,
На кожному кроці
Скрізь засіло польське військо
В хатах невеселих,
По городах, по левадах,
По ланах зелених.

З Обозівки через Дзюньків
Простяглись окопи,
На вулицях барикади,—
Нема більше ходу
Ні пішому, ні кінному;
Люди повтікали,
Поховались сіромахи,
Ждуть на себе кари.

Із містечка Борщагівки
Наступає хмара...

Стрепенулися поляки,
До лісу втікали.
„Прентко, пані, сам Будьонний,
А з ним і Затонський
Ведуть на нас першу кінну —
Знімайсь, лагерь польський!“

Ось уже й Червоне військо
Люди зустрічають,
На майдані коло церкви
Народу збирають.

ОЙ, ЧОГО Ж ВИ ПОЖУРИЛИСЬ

Ой, чого ж ви пожурились,
Степи України?
Пожурились, засмутились,
Бо нас пани вкрили!

Від Кубані до Києва,
З півдня до Полтави
Наклали гніт, гнітять в неволі
Нас ворожі лави.

Повставайте та звільняйтесь
Від панства, кріпацтва,
Дожидає нас, врятує,
Червоне козацтво!

Ой, прочули козаченьки
Тугу степовую:
Веди, батьку Приймаченко,
Ми степ урятуєм!

Прослалася доріженька
З півночі до Криму;
Змели панство в Чорне море,
Самі степи вкрили.

Зеленіють степи вільні,
Бідняки там сіють,
А матері синів своїх
З славою зустріли.

ТЕКЛА, БІГЛА СТИР-РІЧЕНЬКА

Уранці 31 липня 1920 р.; зосередившись у районі Грузятин - Боровичі — Невзир-Луків, частини 44 дивізії переходили в наступ, щоб прорвати укріплену смугу противника коло села Навоз. Пластуни стали головною ударною групою. Спільно з ними діяли богунці і частина таращанців. Кривавий бій за село Навоз тривав до 2 серпня. У цей день після впертого багнетного бою було захоплено передову лінію польських окопів. Про цей бій і складено пісню.

Текла, бігла Стир - річенька
В синю далечінь.
Гей, наш славний Гавриченко¹
Бив отам панів!

П р и с п і в:

Лийся дзвінко, пісне,
Майоріть, прапори!
Хай богунців слава
Не умре ніколи!

¹ Ф. Гавриченко — ветеран - богунець, був командиром Богунського полку.

Птахи - криці вилітали,
Орали блакить.
Ляхів бомбами кували,
Не давали жить!

П р и с п і в...

Загули ляхи вусаті,
Наче отой рій.
Тут богунець наш завзятий
Кинувся на бій.

П р и с п і в...

Поле чисте вкрили
Польські мерці, —
Бо їх кулями скосили
Богунські стрільці.

П р и с п і в...

ЗНАЙ—БОГУНІЯ ІДЕ

Де трава схилила низько
На степах лице руде,
Там, де тиша, мов на бурю,—
Знай — Богунія іде!

Ой, як польські легіони
Трупами лягли,
А богунські загони
Та вперед пішли.

В далині, де хто не гляне,
Слід ворожий не знайде, —
Знай, що бурею - грозою
Там Богунія іде!

Табір... жура... і Дніпрове
Море криги нетверде...
Як же Київ нам одбити?
Глянь — Богунія іде!

Хай дрижить під нами крига,
Ворог хай шрапнеллю б'є,—
Київ — наш... Біжиш, Денікін?
Знай — Богунія іде!

І завжди, де смерть гуляє,
В полі крицею гуде,
Де полки катів тікають,—
Знай — Богунія іде!

В ЧЕРВОНУ АРМІЮ ЙДЕМО

В Червону армію йдемо,
Карбуем лунко кроки —
Ударним фронтом перемог
Розгорнутим, широким.

Багнети звірені, стрімкі,
Лягає шлях під ноги,
Нас партія більшовиків
Веде до перемоги.

І кожен день наш юний лад,
Ясніє сонцетворно,
Зростай, зростай, країно Рад,
Державо непоборна!

Ми в лавах перших ідемо,
Лунають гучно кроки —
Ударним фронтом перемог,
Розгорнутим, широким.

ПІЛОТСЬКА КОМСОМОЛЬСЬКА

Над яругами, горами, над болотами
Капітани крають небо самольотами.
Капітани в аерофлоті,
Літака міцний водій,
Бортмеханіки, пілоти —
Комсомольці молоді.

П р и с п і в:

Розгортайся, пісне, низом,
В піднебесся линь!
Там літак в повітрі сизім
Ріже далечінь!

Над колгоспними полями самольотами
Сієм жито і пшенцю й клевер з льоту ми.
Щоб вогонь і дим під нами
Не валив ліси на діл,
Ми вартуєм над лісами —
Комсомольці молоді.

П р и с п і в:

Розгортайся, пісне, низом.
Пісне — на - гора!
Там літак в повітрі сизім
Над ланами гра.

Над горами, над яругами бездонними,
Над широкими радянськими кордонами
Наші лунуть самольоти —
Прикордонні вартові,
І завжди на варті — в сльоту,
В вітролом і в суховій.

П р и с п і в:

Розгортайся, пісне, низом,
В небо залітай!
Там літак в повітрі сизім
Не зрадить поста.

ПІСНЯ ЧОРНОМОРСЬКОГО ФЛОТУ

Сірий дим мережить воду,
Понад гори хвиль цвіте;
В путь далекого походу
Чорноморський флот іде.

Приспів:

Дуй, дуй, вітре, вітре гострий,
В надбережжях чорноморських!

Рано - вранці на переклик
Вся команда вряд стає.
Сновигають канонерки,
Тільки піна вгору б'є.

Приспів...

День роботою клекоче
Хоч палючий топки жар,—
Відставать ніяк не хоче
Комсомолец - кочегар.

Приспів...

День роботою вирує.
А погляньмо раз униз,—
Там машиною керує
Комсомолец - машиніст.

Приспів...

Над пустелею морською
Загасають маяки.
Завжди раді стать до бою
Комсомольці - моряки.

Приспів...

Вітер щогли б'є з розгону,
Вітер хвилями заграв.
Ми гартуєм оборону
Пролетарських праці й прав.

Приспів...

ЧЕРВОНОФЛОТСЬКА

Біжить димок над горизонтом,
Світиться вода;
Рушають в морі грізним фронтом... Хто?
Панцерні суда.

Приспів:

Вперед, вперед! Агей, моряки,
Пильнуй береги, береги!
Хай знають нашу силу
Наші вороги!

Надвечір в морі міноноски
Поведе лінкор.
Розквітнуть синії матроски... Чим?
Кімовським значком.

Приспів...

Немов окуті в панцер гори,
З ночі до зорі

Ідуть в бурхливім Чорнім морі. Хто?..
Наші крейсери.

Приспів...

Нехай далеко в морі
Погаснуть маяки —
На вахті не заснуть ніколи... Хто?
Наші моряки.

Приспів...

ВИШИВАЛА - МАЛЮВАЛА

Вишивала - малювала
На атласі красному,
Вишивала - малювала
При місяці ясному.

Вишивала — не ридала,
Слізьми не вмивалася,
Вишиваючи співала,
Та все надивлялася.

Вишивала - гаптувала
Узори розкішні,
Миленькому дарувала
У саду під вишнею.

„Як поїдеш вартувати
Кордони широкі,
Не забудь же ти згадати
Мене, карооку!“

ДЕСЬ ПОЇХАВ СИН

Десь поїхав син, гей,
В Дальній Східний край,
Прощай, комунари, } 2
Матівко стара!

Десь поїхав син, гей,
Та й листа нема.
У садочку мати } 2
Рученьки лама.

„Не журись, стара, гей,—
Колектив сказав,—
Ми тебе доглянем } 2
Як сивочок сам“.

„Ой спасибі ж вам, гей,
Добре з вами жить!
Мій син на чужині } 2
Неживий лежить“.

Не сніги ідуть, гей,
Не пурга шумить,—
З Далекого Сходу } 2
Звісточка летить ... }

Прилетів той лист, гей,
Як весняний птах:
„Я здоровий, мамо, } 2
Хоч і був в боях“ . }

ЧЕРВОНА КАВАЛЕРІЯ

Ідуть парні, ідуть гарні —
Кавалерія червона:
Коники переступають
Аж двигтять од передзвона —

Цок

Цок

Цок

Цок.

Вряд по бруку, спис угору
Падай, враже, падай ниць, —
Непоборна наша міць!

Ідуть високо у сідлах
При військовім пишнім строї
Парні з сел та із заводів,
Всі червоні герої —

Цок

Цок

Цок

Цок.

Вряд по бруку. Слис угору.
Зачепи таких, ану!
Вдивляються в долину...

А дорога вся од коней
Мов покрешена, побита —
Тільки й чути, як об камінь
Дзвінко цокають копита —

Цок

Цок

Цок

Цок.

Вряд по бруку. Слис угору.
Аж туди, аж до границь,
От де, враже, наша міць!

Чуєте?—із того боку
Хрюкають та риють ходи...
Це свинячі лізуть рила
У радянські огороди —

Цок

Цок

Цок

Цок.

Сильним будь. Напоготові.
Тільки хрюкнуть — так і бий!
Хай не лізуть на двобій!

ПІСНЯ ПРИКОРДОННИКА

Місяць кручам
Понад
Збручем
Сяйвом грав.
Вітер тихий
В очереті
Щось співав.
Світи, місяць,
Світи, ясний!
Вітре, вий!
Я —
 сьогодні
 прикордонник
 вартовий.
На кордоні
Ходжу тихо —
Чіткий крок.

На фашиста
завжди
зведено
курок.

Як перейде
Він Збруч-річку,
Крикну: стій!..

Я —
сьогодні
прикордонник
вартовий.

ПРИКОРДОННА

Є ріки... О, стежте за ріками, очі!
І слухайте, слухайте, вуха!
Щодня і щоночі
Шумлять покордонні ріки.
Є гори... О, стежте за горами, очі!
І слухайте, слухайте, вуха!
Щодня і щоночі
Гримлять покордонні гори.

Моря є... Очима суворіш за море!
І слухайте, слухайте, вуха!
Щодня і щоночі
Шумить покордонне море.
Є небо... Очима пильніше у небо!
І слухайте, слухайте вуха!
Щодня і щоночі
Причало сине небо.

Ліси є... Очима пильніше в ліси!
І слухайте, слухайте, вуха!
Щодня і щоночі
Шумлять покордонні ліси.
Щоб слух наш і позір не зрадили нам
І завжди готові і завжди, як стріл,
Щодня чатувати на всіх берегах
Кордони радянських країн.
О, стежте за ворогом, очі!

НА ПРИЗОВ

Нам було чотири роки,
Нас покинули батьки.
Одлунали їхні кроки —
То на смерть пішли полки.
За царя і за вітчизну
І за віру, і за хрест...
Чорним вороном нависла
Над робочим людом смерть.
Це війна за вугіль, нафту,
За копальні цінних руд
І за те, щоб віддавати
Хижакам свій рабський труд.
Та Жовтневий вдарив натиск
На буржуїв, на панів.
Знову йшли ми провозжати
На fronti своїх братів,
Щоб в огні, у крові й муках
Розгромить ворожий мур,
Щоб зрубать ненатлі руки

Всіх Денікінів, Петлюр.
Ми росли в гарматнім гromі,
Ми пройшли руїни шлях,
Щоб створити сотні домен,
Колективи на ланах.
Ми ростемо в комсомолі,
Ми будуем світ новий.
Ворог нас не поневолить —
Наш чатує вартовий!
Нині з фабрик од верстатів,
Од колгоспівських ланів
Ми йдемо, щоб стать на варті,
До червоних стать рядів.
З нами Сталін, Ворошилов,
Прапор ленінський вгорі,
Радо призов ми зустріли —
Молоді пролетарі!

ЧЕРВОНАРМИ

Червонарми йдуть вперед.

— Ми рукою Радовлади
В горло катові — багнет.
Б'ють набої в барикади, —
Червонарми йдуть вперед!

О, недарма ми, недарма

В сяйві радісному мет!

— Ми рукою Радовлади і т. д.

Червонарме! Сурма грає, —

Вже в бою робочий клас.

— Ми рукою Радовлади і т. д.

Од Ірландів до Китая

Зацвіли заграви враз.

— Ми рукою Радовлади і т. д.

Підіймайте місто й поле,

Злидарів по всій землі.

— Ми рукою Радовлади і т. д.

Громи армій комсомолу

Й комунари на чолі.

— Ми рукою Радовлади і т. д.

ПЕРЕКОПСЬКА

ПОХІДНА ПІСНЯ

*Присвячено Червонопрапорній
51 Перекопській дивізії*

Вже як ми під Перекопом
З білим скопом
Бій вели.
Ех, лю - лі, лю - лі, лю - лі,
З білим скопом бій вели!

Тлю всю панську отую,
Тлю густую
Підмели.
Ех, лю - лі, лю - лі,
Всіх буржуїв підмели!

Нині знову скалять кутні
Злі ці трутні
І чмелі.
Ех, лю - лі, лю - лі,
Закордонні всі чмелі!

Та... скажи нам тільки: „Хлопці
Перекопці,—
Навали!“
Ех, лю - лі, лю - лі,
Де опиняться чмелі!

Знов готують нам кайдани
Всі Бріани
Й Черчілі.
Ех, лю - лі, лю - лі,
Злодіюги Черчілі!

Виють з жахом чуть живі
Біржовії
Королі.
Ех, лю - лі, лю - лі, лю - лі,
Біржовії королі!

Їх машини і вагранки,
Біржа, банки —
На мілі.
Ех, лю - лі, лю - лі, лю - лі,
Вража справа на мілі!

А у нас от другі думи —
Всі в поту ми
І в пилі...
Ех, лю - лі, лю - лі, люлі,
Всі в поту ми і в пилі!

Велетнів - заводів тільки
Глянь он скільки
Ми звели!
Ех, лю - лі, лю - лі, лю - лі,
Скільки фабрик ми звели!

Милий нам цей пах весною —
Перегною
І землі.
Ех, лю - лі, лю - лі, лю - лі,
На колгоспній ми землі!

Щоб здолать важку недолю —
Добру волю
Ми впрягли.
Ех, лю - лі, лю - лі, лю - лі,
Всі ми сили запрягли!

Чи нас може ворог збити,
Щоб спочити
Прилягли,
Ех, лю - лі, лю - лі, лю - лі,
Щоб спочить ми прилягли!

Вороги щоб ошукали
Й нас, приспалих,
Взять могли ...
Ех, лю - лі, лю - лі, лю - лі,
Щоб нас сонних взять могли!

Ми зібрали силу дивну,
Колективну
На селі.
Ех, лю - лі, лю - лі, лю - лі,
Спробуй взяти нас в селі!

Сила вража носить помсту...
В воду з мосту!
Геть з землі!
Ех, лю - лі, лю - лі, лю - лі,
Честю просим — геть з землі!

А не то... як скажуть: „Хлопці
Перекопці,—
Навали!“
Ех, лю - лі, лю - лі, лю - лі,
Де подінуться чмелі!

ПЕРША КІННА

Як тільки зайде сонечко,
Спочине загін,
Полинув би, будьонівці,
Додому на Дін.

Приспів:

Коню ти мій,
Б дорозі не стій!
Лети, несись скоресенько,—
Додому мерщій!
Біжи, біжи, воронко —
Веселая сторонка;
Сивий, буланий,
Несись над полями;
Прудко, як вітер, } 2
Бурею лети!

ПІСНЯ 44 ЩОРСІВСЬКОЇ ДИВІЗІЇ

До бою, до бою, до бою
Ми підем, як скаже нарком,
Керовані, Сталін, тобою
Ми ворога вдарим штиком!

Приспів:

Перемоги гордий стяг
Береже 44-та.
У походах і боях
Будемо боротись вперто!

Горять почуття бойові
В серцях непідкупних і простих,
В нас ленінський мудрий завіт
І плекана пам'ять про Щорса.

Приспів...

Як димом застелеться обрій —
На ворога підуть полки,
Серця більшовицькі хоробрі
Горять пориванням палким.

Приспів...

ПІСНЯ ПРО КОНЯ

Знову обрій хмари зводить,
Знов встає війна.
Для боїв і для походів
Бережи коня!

Нагодуй, напій водою,
Ще й вівса підкинь.
Щоби гривною ясною
Красувався кінь.

Щоб гуляв у гарнім тілі —
Будуть ну й діла!
Знов коню у білім милі
Гризти вудила.

І натружувати жили,
Живі струни шлей.
Підтягать на гори й схили
Жерло батарей.

Незабаром зйдуть ранки
У вогні заграв.
Рушать танки і тачанки
Більшовицьких лав.

Повезуть важкі гармати
Трактори нові.
Та з конем не розставатись
Мусить більшовик.

Ще коню з мотором жити,
Як із братом брат.
З капіталом жарко битись
За країну рад.

Знову обрій хмари зводить,
Знов встає війна.
Для боїв і для походів
Бережи коня!

ПІСНЯ КУЛЕМЕТНИКА

Хто клинок узяв крицевий,
Хто — гвинтівку і багнет.
Мені партія, бійцеві,
Доручила кулемет.

Доручила і сказала:
„Будь готовий з кожним днём
Зустрічать ворожі лави
Дужим навскісним вогнем“.

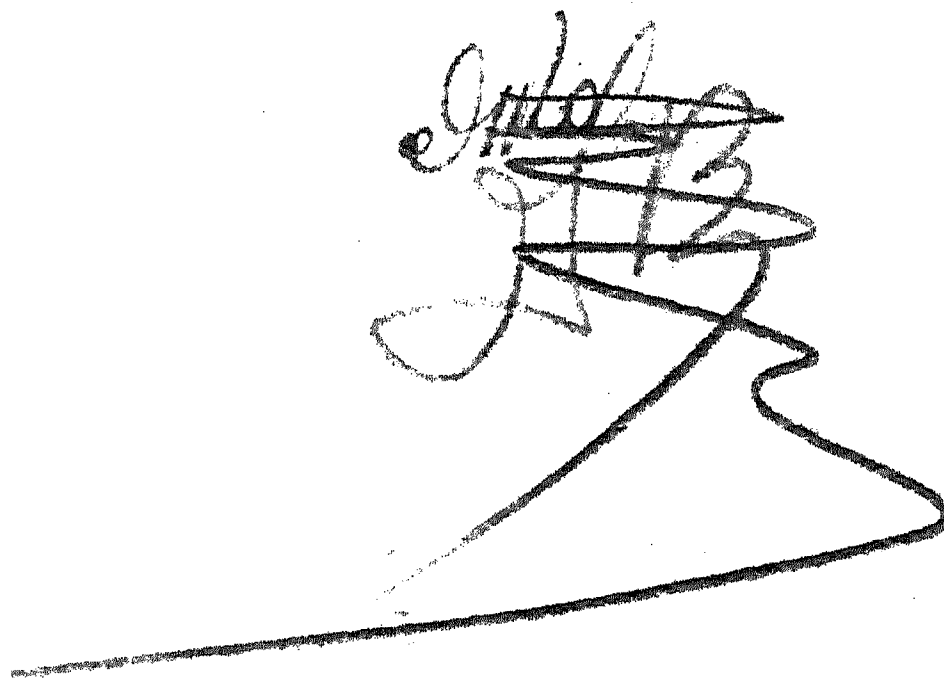
Кулеметники до бою
Всі готові як один.
Ми стрічки наб'єм набоєм,
У кожух наллєм води.

ам затримки невідомі,
Невідомий перекіс.
Ми лани, заводи, домни
Захищать заприсяглись.

І нехай лиш білих банди
Пики висунуть гладкі —
Кулемети по команді
Ми поставим „на катки“.

І по полю перекотом
Сміло рушимо вперед.
Бо не вміє відступати
Більшовицький кулемет!

Хто клинок узяв крицевий,
Хто — гвинтівку і багнет.
Мені партія, бійцеві,
Доручила кулемет.

З М І С Т

Інтернаціонал	5
Пісня про Леніна (народна пісня)	7
Пісня про Сталіна (М. Рильський)	9
Молода гвардія (О. Безименський)	11
Пісня про Кірова (П. Тичина)	13
Все вище (П. Герман)	15
Пісня про Ворошилова (Т. Сікорський)	17
Пісня про наркома і його друзів (А. Жаров)	19
Ворошилов (А. Малишко)	21
Марш червоного повітрофлоту (І. Френкель, пер. Варавви)	23
Пісня про героїв (Н. Владимірський)	25
Пісня приамурських партизанів (С. Алімов)	27
Забайкальська (С. Алімов)	29
Партизанська (І. Микитенко)	30
Реве буря, реве сила (народна пісня)	31
Кінгота Будьонного (Н. Асеев)	33
Пісня про Якіра (В. Сосюра)	35
Пісня про Щорса (А. Малишко)	37
Слава (Б. Кошман)	41
Не забули коні ще й за Вислу шлях (І. Нехода)	43
Бити, бити нас хотіли (Д. Бедний)	45
За морями, за горами (Тіхонов, Коваль)	47
Передвісна пісня (М. Булатович)	49
Комсомолец молоденький (В. Сосюра)	52
Героїчна пісня (Алтаузен)	54

Ой, в 1920 році (народна пісня)	56
Ой, чого ж ви пожурились (народна пісня)	58
Текла, бігла Стир-річенька (народна пісня)	60
Знай — Богунія іде (народна пісня)	62
В червону армію йдемо (П. Кононенко)	64
Пілотська комсомольська (Ю. Ружанський)	65
Пісня Чорноморського флоту (Штайнберг)	67
Червонофлотська (Штайнберг)	69
Милий в армії Червоній (С. Крижанівський)	71
Водопій (Педанюк)	73
Вишивала - малювала (Юренко)	75
Десь поїхав син (народна пісня)	76
Червона кавалерія (Л. Квітко, перекл. П. Тичини)	78
Пісня прикордонника (Засименко)	80
Прикордонна (П. Усенко)	82
На призов (М. Талалаєвський)	84
Червоноарми (В. Сосюра)	86
Перекопська (Д. Бедний)	87
Перша кінна (Н. Асєєв)	91
Пісня 44-ої Щорсівської дивізії (народна пісня)	94
Пісня про коня (М. Шеремет)	95
Пісня кулеметника (М. Шеремет)	97

Редактор В. П. Рижудін. Техкерівник А. Квінт.
 Коректор В. Вороніна

Друкарня ім. М. В. Фрунзе. Харків. Донець - Захаржевська, 6.
 Уповноважений Головліту 386. Зам. 253. Тир. 42.000. 3¹/₈ друк.
 аркушів. Видання 550. Пап. ф. 70×103 — 48 кг. 1¹/₂ пап. арк.
 1 пап. арк. 125.000 Шт. Здано в роботу 2-IV 1936 р. Підписано
 до друку 27-V 1936 року.

№ _____

2002

n-08

A 530889